

Na FOI-u je 6. listopada (utorak) održan scibar "Tko na sveučilištu pomaže studentima na putu do uspjeha? Priča iz SAD-a."

Predavač je bio Dr. Larry Moneta, potpredsjednik za studentska pitanja Duke sveučilišta (Durham, SAD).

Nakon prezentacije o studentskom životu na jednom od najskupljih sveučilišta na svijetu, vodila se rasprava o studentskim potrebama i koliko su one realne, odnosno da li elitna američka sveučilišta svojim studentima nude previše, gdje je granica? U svijetlu nedavnih studentskih prosvjeda na sveučilištu u Zagrebu i zagovaranja besplatnog studiranja, došlo se do zaključka da besplatno obrazovanje zapravo ne postoji, i da je ono sve skuplje. Pitanje ostaje, tko je taj tko ga plaća – da li država ili studenti, odnosno njihovi roditelji? Ono što je zanimljivo, Duke sveučilište ima politiku need-blind admission („ne pitamo za potrebe“ prijemnog postupka), odnosno studente koji se prijavljuju ne pitaju o socijalno-ekonomskom zaleđu, te da li su u mogućnosti plaćati školarinu (50.000 USD godišnje), a ukoliko zadovolje visoke kriterije za upis, svima je zagarantirano da će i upisati Duke.

[Pogledajte slike](#)

[Opširnije pročitajte u letku \(pdf\)](#)

[Rezultati ankete \(pdf\)](#)

Link na blog Larry Monete, koji je trenutno kao Fulbright stipendist boravi na Sveučilištu u Zagrebu (www.lmoneta.wordpress.com).